

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1973-1974.

14 NOVEMBER 1973.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van volgende internationale akten :

1. Overeenkomst tussen de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, enerzijds, en de Republiek Oostenrijk, anderzijds, Bijlage, Protocollen nrs 1 en 2, en Slotakte met bijgevoegde verklaringen;
2. Overeenkomst tussen de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Republiek IJsland, Bijlage, en Slotakte met bijgevoegde verklaringen;
3. Overeenkomst tussen de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, enerzijds, en de Republiek Portugal, anderzijds, Bijlage, Protocollen nrs 1 en 2, en Slotakte met bijgevoegde verklaringen;
4. Overeenkomst tussen de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, enerzijds, en het Koninkrijk Zweden, anderzijds, Bijlage, Protocol, en Slotakte met bijgevoegde verklaringen;
5. Overeenkomst tussen de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Zwitserse Bondsstaat, Bijlage, en Slotakte met bijgevoegde verklaringen;

(1) De volgende leden hebben aan de beraadslagingen van de Commissie deelgenomen :
De heren Harmel, voorzitter; de Stekhe, Dua, Hulpiau, Machtens, Rombaut, Sledsens en Deschamps, verslaggever.

R. A 9501

Zie :

Gedr. St. van de Kamer van Volksvertegenwoordigers :
682 : Ontwerp van wet.
Handelingen van de Kamer van Volksvertegenwoordigers :
14 november 1973.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1973-1974.

14 NOVEMBRE 1973.

Projet de loi portant approbation des actes internationaux suivants :

1. Accord entre les Etats membres de la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier et la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier, d'une part, et la République d'Autriche, d'autre part, Annexe, Protocoles n° 1 et 2, et Acte final et déclarations y annexées;
2. Accord entre les Etats membres de la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier et la République d'Islande, Annexe, et Acte final et déclarations y annexées;
3. Accord entre les Etats membres de la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier et la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier, d'une part, et la République portugaise, d'autre part, Annexe, Protocoles n° 1 et 2, et Acte final et déclarations y annexées;
4. Accord entre les Etats membres de la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier et la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier, d'une part, et le Royaume de Suède, d'autre part, Annexe, Protocole, et Acte final et déclarations y annexées;
5. Accord entre les Etats membres de la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier et la Confédération suisse, Annexe, et Acte final et déclarations y annexées;

(1) Les membres suivants ont participé aux délibérations de la Commission :
MM. Harmel, président, de Stekhe, Dua, Hulpiau, MacIntens, Rombaut, Sledsens et Deschamps, rapporteur.

R. A 9501

Voir :

Document de la Chambre des Représentants :
682 : Projet de loi.
Annales de la Chambre des Représentants :
14 novembre 1973.

6. Aanvullende Overeenkomst betreffende de geldigheid voor het Vorstendom Liechtenstein van de Overeenkomst tussen de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Zwitserse Bondsstaat van 22 juli 1972, ondertekend te Brussel op 22 juli 1972;
7. Overeenkomst tussen de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, enerzijds, en het Koninkrijk Noorwegen, anderzijds, Bijlage, Protocol en Slotakte met bijgevoegde verklaringen, ondertekend te Brussel op 14 mei 1973;
(nr. K. 682).
-

VERSLAG
NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
BUITENLANDSE ZAKEN (1) UITGEBRACHT
DOOR DE H. DESCHAMPS.

I. Historisch overzicht en verantwoording.

1º Op 18 april 1951 werd bij het Verdrag van Parijs de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal opgericht.

Op 25 maart 1957 werd te Rome het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap ondertekend.

Een aantal Europese landen konden op dat ogenblik niet tot die Gemeenschappen toetreden.

De oprichting van de Europese Vrijhandelsassociatie heeft hen evenwel 15 jaar lang in staat gesteld onderling nauwe handelsbetrekkingen te ontwikkelen.

Deze betrekkingen dreigden in hoge mate verstoord te worden door de toetreding van sommige E.V.A.-lidstaten tot de verruimde Europese Gemeenschappen.

Ten einde die verstoringen te beperken en te vermijden dat ernstige schade zou worden toegebracht aan de niet-toetredende staten, werd op 8 juni 1970 bij de besprekingen ter voorbereiding van de toetreding van Groot-Brittannië, Denemarken, Ierland en Noorwegen, besloten dat overeenkomsten zouden worden afgesloten tussen de landen van de E.V.A., die geen kandidaat waren voor toetreding, en de Europese Gemeenschappen.

Door de ondertekening, op 22 januari 1972, van de toetredingsovereenkomsten met Groot-Brittannië, Denemarken en Ierland werd het afsluiten van die overeenkomsten nog dringender.

Om die reden werden op 22 juli 1972 vrijhandelsovereenkomsten afgesloten tussen de Europese Economische Gemeenschap enerzijds en Zweden, Oostenrijk, Portugal, Zwitserland en IJsland anderzijds.

6. Accord additionnel sur la validité pour la Principauté de Liechtenstein de l'Accord entre les Etats membres de la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier et la Confédération suisse du 22 juillet 1972, signés à Bruxelles le 22 juillet 1972;
7. Accord entre les Etats membres de la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier et la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier, d'une part, et le Royaume de Norvège, d'autre part, Annexe, Protocole, et Acte final et déclarations y annexées, signés à Bruxelles le 14 mai 1973;
(nº Ch. 682).
-

RAPPORT
FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES AFFAIRES ETRANGERES (1)
PAR M. DESCHAMPS.

I. Historique et justification.

1º Le 18 avril 1951 le Traité de Paris instituait la Communauté européenne du Charbon et de l'Acier.

Le 25 mars 1957 était signé le Traité de Rome instituant la Communauté économique européenne.

Un certain nombre d'Etats européens n'avaient pu, à l'époque, adhérer à ces Communautés.

La création de l'Association européenne de Libre-Echange leur a toutefois permis, depuis 15 ans, de développer entre eux des liens commerciaux étroits.

Ceux-ci risquaient d'être grandement perturbés par l'adhésion de certains membres de l'A.E.L.E. aux Communautés européennes élargies.

Pour atténuer ces perturbations et éviter que des dommages graves ne soient causés aux Etats non adhérents, il fut décidé dès le 8 juin 1970, lors des discussions préparatoires à l'adhésion de la Grande-Bretagne, du Danemark, de l'Irlande et de la Norvège, que des accords seraient conclus entre les pays de l'A.E.L.E. non candidats à l'adhésion et les Communautés européennes.

La signature le 22 janvier 1972 des actes d'adhésion de la Grande-Bretagne, du Danemark et de l'Irlande rendait plus urgente la conclusion de ces accords.

C'est pourquoi en date du 22 juillet 1972 des accords de libre-échange ont été conclus entre la Communauté économique européenne d'une part et la Suède, l'Autriche, le Portugal, la Suisse et l'Islande d'autre part.

Soortgelijke overeenkomsten werden tijdens dezelfde onderhandelingen afgesloten tussen laatstgenoemde landen en de E.G.K.S. en haar lidstaten, wat betreft de goederen die onder het Verdrag van Parijs vallen.

Aangezien Noorwegen inmiddels geen gevolg heeft kunnen geven aan zijn aanvraag tot toetreding, werd op 14 mei 1973 tussen dit land en de E.G.K.S. en haar lidstaten een bijzondere overeenkomst ondertekend.

2º Het zijn deze akkoorden betreffende de E.G.K.S. waarvoor thans onze goedkeuring wordt gevraagd.

Het is namelijk zo dat hoofdstuk X — Handelpolitiek — van het Verdrag van Parijs van 1951 uitdrukkelijk bepaalt dat « op de bevoegdheid van de regeringen der deelnemende staten met betrekking tot de handelpolitiek door de toepassing van dit Verdrag geen inbreuk wordt gemaakt ... » (art. 71).

Elk van de E.G.K.S.-lidstaten moet bijgevolg de afgesloten overeenkomsten goedkeuren volgens zijn eigen procedures (art. 33 van de overeenkomsten met Oostenrijk, Portugal en Zweden; art. 31 van de overeenkomst met Zwitserland; art. 7 van de overeenkomst met IJsland).

Bij de ondertekening van het Verdrag van Rome in 1957 werd enige vooruitgang geboekt in de richting van een uitbreiding van de bevoegdheden van de Gemeenschap.

Artikel 113 van het Verdrag bepaalt uitdrukkelijk dat « de gemeenschappelijke handelpolitiek gegrond is op een-vormige beginselen met name wat betreft de tariefwijzigingen, het sluiten van tarief- en handelsakkoorden, het een-vormig maken van liberalisatiemaatregelen, de uitvoerpolitiek enz. ».

Hetzelfde artikel bepaalt dat de Commissie, binnen het raam van de richtlijnen van de Raad, bevoegd is te onderhandelen over akkoorden met derde landen en dat de Raad die akkoorden afsluit namens de Gemeenschap.

II. Inhoud van de overeenkomsten.

Behalve enkele uitzonderingen, onder meer ten aanzien van Zwitserland en IJsland, die in dit verslag worden vermeld, bevatten alle overeenkomsten dezelfde bepalingen.

De memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat u ter goedkeuring wordt voorgelegd ontleedt ze.

De hoofdzaken ervan zijn :

1º Deze overeenkomsten hebben tot doel de geleidelijke afbraak van de belemmeringen voor het handelsverkeer tussen de Gemeenschappen en de betrokken landen van de E.V.A.

Inzonderheid zullen de douanerechten wederzijds worden afgeschaft in vijf etappes waarbij telkens een verlaging van 20 pct. wordt toegepast op 1 april 1973 (1 juli voor Noorwegen), 1 januari 1974, 1 januari 1975, 1 januari 1976 en 1 juli 1977.

Des accords identiques ont été conclus, au cours de la même négociation, entre ces derniers pays, la C.E.C.A. et ses Etats membres pour ce qui concerne les produits relevant du Traité de Paris.

La Norvège, n'ayant pu, entretemps, donner suite à sa demande d'adhésion, un accord particulier fut signé entre la C.E.C.A., ses Etats membres et la Norvège en date du 14 mai 1973.

2º Ce sont ces accords concernant la C.E.C.A. dont l'approbation nous est actuellement demandée.

Il est à noter en effet que le chapitre X — Politique commerciale — du Traité de Paris de 1951 prévoit expressément que « la compétence des gouvernements des Etats membres en matière de politique commerciale n'est pas affectée par l'application du présent Traité... » (art. 71).

Il appartient donc à chacun des Etats membres de la C.E.C.A. d'approuver les accords conclus selon les procédures qui lui sont propres (art. 33 des accords avec l'Autriche, le Portugal, la Suède; art. 31 de l'accord avec la Suisse; art. 7 de l'accord avec l'Islande).

En 1957, lors de la signature du Traité de Rome, un progrès avait été accompli dans le sens d'une extension des compétences de la Communauté.

L'article 113 du Traité stipulait expressément que « la politique commerciale commune est fondée sur des principes uniformes notamment en ce qui concerne les modifications tarifaires, la conclusion d'accords tarifaires et commerciaux, l'uniformisation des mesures de libération, la politique d'exportation... etc. ».

Le même article prévoit la compétence de la Commission à négocier des accords avec les pays tiers, dans le cadre des directives du Conseil et que le Conseil conclut ces accords au nom de la Communauté.

II. Contenu des accords.

Mises à part certaines exceptions prévues notamment pour la Suisse et l'Islande et dont le présent rapport fait mention, ces accords comportent tous des dispositions identiques.

L'exposé des motifs du projet de loi soumis à notre approbation en donne une analyse.

Soulignons-en les traits essentiels :

1º Ces accords visent la suppression progressive des obstacles aux échanges entre les Communautés et les pays de l'A.E.L.E. concernés.

Les droits de douane seront notamment supprimés de part et d'autre en cinq étapes à raison d'une diminution de 20 p.c. au 1er avril 1973 (1er juillet pour la Norvège), au 1er janvier 1974, au 1er janvier 1975, au 1er janvier 1976 et 1er juillet 1977.

2º Behalve in tariefmaatregelen voorzien de overeenkomsten ook in de geleidelijke afschaffing van de kwantitatieve beperkingen en de volledige afschaffing van de discriminaties onder meer in fiscale aangelegenheden.

3º Er zijn passende vrijwaringsclausules in geval van concurrentievervalsing, sectoriële of regionale moeilijkheden, dumpingpraktijken, enz.

4º De aangenomen prijsregelingen zijn dezelfde als die welke voor de ondernemingen van de Gemeenschap gelden.

Nochtans kan de E.G.K.S., aangezien Zwitserland deze bepaling niet heeft aangenomen, in voorkomend geval een bijzondere vrijwaringsclausule toepassen.

5º In alle overeenkomsten komen bepalingen voor die tot doel hebben de oorsprong van de produkten vast te stellen. Zij bedoelen te voorkomen dat enerzijds het handelsverkeer naar derde landen wordt afgeleid en anderzijds dat het handelsverkeer dat zich tussen de verschillende E.V.A.-landen heeft ontwikkeld, in het gedrang komt.

6º De overeenkomsten bevatten, met uitzondering van die met Zwitserland en IJsland, een « evolutieve clausule » die de overeenkomstsluitende partijen de mogelijkheid geeft hun samenwerking uit te breiden tot gebieden waarop deze overeenkomsten niet van toepassing zijn.

7º Iedere overeenkomst (met uitzondering van die met IJsland) voorziet in de instelling van een « gemengd comité » dat belast is met het beheer van de overeenkomst en met het onderzoek van eventuele aanvragen tot uitbreiding.

Uit het voorgaande volgt dat, hoewel in die overeenkomsten geen enkele bepaling voorkomt die de overeenkomstsluitende partijen uitdrukkelijk verplicht zich verder te verbinden dan is voorgeschreven in de overeenkomst die alleen betrekking heeft op handelsaangelegenheden, er ook geen enkele bepaling is die een verdere ontwikkeling van de betrekkingen tussen die landen en de Europese Gemeenschappen in de weg staat.

Meer bepaald dient te worden opgemerkt dat de voorgeschreven procedures (geleidelijke afschaffing van de douanerechten, van de kwantitatieve beperkingen, van de fiscale discriminaties, enz.) in grote trekken overeenstemmen met die welke de Zes in staat hebben gesteld een echte Economische Gemeenschap tot stand te brengen.

III. Spoedbehandeling.

Ten slotte moet nog worden vermeld waarom het wetsontwerp vóór 30 november zou moeten worden goedgekeurd.

De inwerkingtreding van de overeenkomsten is bepaald op 1 januari 1973, mits de partijen bij de overeenkomst elkaar vóór die datum kennis hebben gegeven van de voltooiing van de daartoe vereiste procedures.

Dat is niet mogelijk geweest.

2º Outre les mesures tarifaires, les accords prévoient aussi la suppression progressive des restrictions quantitatives et l'élimination des discriminations entre autres dans le domaine fiscal.

3º Des clauses de sauvegarde appropriées ont été prévues en cas de distorsion du commerce, de difficultés sectorielles ou régionales, de pratiques de dumping, etc.

4º Les règles de prix adoptées sont les mêmes que celles en vigueur pour les entreprises de la Communauté.

Toutefois, la Suisse n'ayant pas accepté cette disposition, la C.E.C.A. peut faire appel, si nécessaire, à une clause de sauvegarde particulière.

5º Des règles d'origine sont prévues dans tous les accords. Elles ont pour but d'éviter d'une part les détournements de trafic au profit de pays tiers et d'autre part les atteintes aux échanges commerciaux qui s'étaient instaurés entre les pays de l'A.E.L.E. intéressés.

6º A l'exception de ceux conclus avec la Suisse et l'Islande, ces accords comportent une « clause évolutive » qui permet aux parties contractantes d'étendre leur coopération à d'autres domaines que ceux couverts par les accords.

7º Chaque accord (à l'exception de l'Islande) prévoit la création d'un « Comité mixte » qui est chargé de sa gestion et de l'examen des demandes éventuelles d'extension.

De tout ceci on peut conclure que si rien, dans ces accords, n'engage formellement les co-contractants à aller au-delà des stipulations qui y figurent et qui ont trait aux matières commerciales, rien non plus ne met obstacle à une évolution ultérieure des rapports entre ces pays et les Communautés européennes.

On notera en particulier que les procédures prévues (élimination progressive des droits de douane, des restrictions quantitatives, des discriminations fiscales, etc.) sont grossièrement celles qui ont permis aux Six d'aboutir à une véritable Communauté économique.

III. Urgence.

Reste à dire pourquoi le projet de loi qui nous est soumis devrait être approuvé avant le 30 novembre.

Les accords prévoient leur entrée en vigueur le 1er janvier 1973 à condition que les Parties contractantes se soient notifiés avant cette date l'accomplissement des procédures nécessaires à cet effet.

Cela n'a pas été possible.

Bijgevolg moet de bepaling worden toegepast volgens welke de overeenkomsten in werking treden op de eerste dag van de tweede maand volgende op de kennisgeving; de uiterste datum voor deze kennisgeving is 30 november 1973.

De overeenkomsten zullen dus in werking kunnen treden op 1 januari 1974, wat des te wenselijker is omdat de E.E.G.-overeenkomsten op 1 januari 1973 in werking zijn getreden en omdat de eerste in deze overeenkomsten bepaalde tarief-verlagingen reeds op 1 april 1973 zijn toegepast.

**

Het ontwerp is aangenomen met algemene stemmen.

Dit verslag is goedgekeurd met algemene stemmen.

De Verslaggever,
P. DESCHAMPS.

De Voorzitter,
P. HARMEL.

Il y a donc lieu d'appliquer la stipulation des accords qui prévoit leur entrée en vigueur le premier jour du deuxième mois qui suit la notification, la date ultime pour celle-ci étant le 30 novembre 1973.

Les accords pourront donc entrer en vigueur le 1er janvier 1974, ce qui est d'autant plus souhaitable que les accords C.E.E. sont entrés en vigueur ce 1er janvier 1973 et que les premières réductions tarifaires prévues aux présents accords ont déjà été appliquées au 1er avril 1973.

**

Le présent projet de loi a été adopté à l'unanimité.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
P. DESCHAMPS.

Le Président,
P. HARMEL.